

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

ในการศึกษา ความคิดเห็นของผู้ส่งออกในจังหวัดเชียงใหม่ต่อการเป็นผู้ประกอบการส่งออกที่ดีและผู้ประกอบการส่งออกขึ้นทะเบียนของกรมสรรพากร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ส่งออกในจังหวัดเชียงใหม่ต่อการเป็นผู้ประกอบการส่งออกที่ดีและผู้ประกอบการส่งออกขึ้นทะเบียนของกรมสรรพากร โดยเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิจากแบบสอบถาม จำนวน 42 ราย ซึ่งสามารถสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

สรุปผลการศึกษา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 80.95 มีอายุระหว่าง 30-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 54.76 อยู่ในระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 78.57 และมีตำแหน่งสมุหบัญชีหรือพนักงานบัญชี คิดเป็นร้อยละ 66.67

ส่วนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานประกอบการ

ในการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับผู้ประกอบการ 4 กลุ่ม คือ บริษัทจำกัด บริษัทมหาชนจำกัด ห้างหุ้นส่วนสามัญ/ห้างหุ้นส่วนจำกัด และบุคคลธรรมดา ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นบริษัทจำกัด คิดเป็นร้อยละ 90.48 มีทุนจดทะเบียนจำนวนระหว่าง 1-20 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 59.52 โดยสถานประกอบการส่วนใหญ่ไม่มีสาขา คิดเป็นร้อยละ 88.10 มีการยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม ณ สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขา คิดเป็นร้อยละ 73.81 มีสัดส่วนการส่งสินค้าไปขายยังต่างประเทศ มากกว่าร้อยละ 70 ของยอดขายรวม คิดเป็นร้อยละ 88.33 มีการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มโดยการนำเข้าบัญชีเงินฝากธนาคาร คิดเป็นร้อยละ 87.50 มีจำนวนเงินภาษีมูลค่าเพิ่มที่ขอคืนต่อเดือนโดยเฉลี่ยต่ำกว่า 100,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 42.86 โดยเป็นสมาชิกของสมาคมหรือองค์กรภาคเอกชนคือหอการค้าจังหวัดเชียงใหม่ คิดเป็นร้อยละ 41.18 ไม่เป็นผู้ส่งออกระดับทองของกรมศุลกากร คิดเป็นร้อยละ 92.86 และยังไม่มียุทธศาสตร์ (ISO) แขนงต่างๆจากสำนักมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 52.38 ไม่ได้รับรางวัลหรือประกาศเกียรติคุณด้านต่างๆ จากหน่วยงานรัฐบาลหรือภาคเอกชนอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 47.83

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ประกอบการส่งออกที่ดีและผู้ประกอบการส่งออกขึ้นทะเบียนของกรมสรรพากร

3.1 แสดงความคิดเห็นต่อการเป็นผู้ประกอบการส่งออกที่ดีและผู้ประกอบการส่งออกขึ้นทะเบียนของกรมสรรพากร

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็นการให้สิทธิประโยชน์แก่ผู้ส่งออก ระดับความคิดเห็นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 ซึ่งอยู่ในระดับมาก และรองลงมาเห็นด้วยว่าเป็นการให้บริการที่ดีของกรมสรรพากร ระดับความคิดเห็นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 ซึ่งอยู่ในระดับมากเช่นกัน

3.2 แสดงความคิดเห็นเมื่อผู้ประกอบการได้รับอนุมัติต่อการจดทะเบียนเป็นผู้ประกอบการส่งออกที่ดีและผู้ประกอบการส่งออกขึ้นทะเบียนของกรมสรรพากร

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่ามีความสะดวกเนื่องจากไม่ต้องเดินทางไปรับเช็คคืนเงินภาษีมูลค่าเพิ่มที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขา โดยกรมสรรพากรมีการโอนเงินคืนภาษีมูลค่าเพิ่มเข้าบัญชีของกิจการ คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 ซึ่งอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือเมื่อสิทธิประโยชน์ที่ได้รับกำหนดระยะเวลา 2 ปีสิ้นสุดลงมีความประสงค์ที่จะยื่นคำขอเป็นผู้ประกอบการส่งออกของกรมสรรพากรอีก คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

ส่วนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการส่งออกที่ดีและผู้ประกอบการส่งออกขึ้นทะเบียนของกรมสรรพากร

4.1 ปัญหาเกี่ยวกับการขึ้นทะเบียนและใช้สิทธิประโยชน์การเป็นผู้ประกอบการส่งออกที่ดีและผู้ประกอบการส่งออกขึ้นทะเบียนของกรมสรรพากร

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อปัญหาในการเป็นผู้ประกอบการส่งออกที่ดีและการเป็นผู้ประกอบการส่งออกขึ้นทะเบียนของกรมสรรพากรคือ สิทธิประโยชน์ที่ได้รับกำหนดระยะเวลา 2 ปี สิ้นไป คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 ซึ่งอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือคุณสมบัติและเงื่อนไขที่กำหนดมีจำนวนมากเกินไป คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

4.2 ข้อเสนอแนะในการใช้สิทธิประโยชน์การเป็นผู้ประกอบการส่งออกที่ดีและขึ้นทะเบียน เพื่อให้มีผู้สนใจจดทะเบียนมากขึ้น

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการใช้สิทธิประโยชน์การเป็นผู้ประกอบการส่งออกที่ดีและผู้ประกอบการส่งออกขึ้นทะเบียนของกรมสรรพากร โดยมีข้อเสนอแนะอันดับแรกคือ ควรขยายระยะเวลาการใช้สิทธิประโยชน์ คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 ซึ่งอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลให้กับผู้จดทะเบียนเป็นผู้ประกอบการส่งออกที่ดีและผู้ประกอบการส่งออกขึ้นทะเบียนของกรมสรรพากร คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 ซึ่งอยู่ในระดับมาก โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นบริษัทจำกัด ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคลหรือห้างหุ้นส่วนจำกัด รวมถึงเป็นผู้ส่งออกระดับทองของกรมศุลกากร มีจำนวนทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1 ล้านบาท 1 – 20 ล้านบาท และ 21 – 50 ล้านบาท และมากกว่า 50 ล้านบาท ต่างมีความคิดเห็นว่าการขยายระยะเวลาการใช้สิทธิประโยชน์ และลดระยะเวลาคืนเงินภาษีมูลค่าเพิ่มให้รวดเร็วยิ่งขึ้น อีกทั้งเพิ่มสิทธิประโยชน์ทางภาษีมูลค่าเพิ่ม เช่น ยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มในการนำเข้าเครื่องจักร อุปกรณ์ และลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลให้กับผู้จดทะเบียนเป็นผู้ประกอบการส่งออกที่ดี และผู้ประกอบการส่งออกขึ้นทะเบียนของกรมสรรพากร

อภิปรายผลการศึกษา

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เห็นด้วยในระดับมากเกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการส่งออกที่ดีและผู้ประกอบการส่งออกขึ้นทะเบียนของกรมสรรพากรว่า เป็นการให้สิทธิประโยชน์แก่ผู้ส่งออก ถือเป็นบริการที่ดีของกรมสรรพากร ผู้ประกอบการที่มีการขึ้นทะเบียนทำให้ภาพลักษณ์กิจการของผู้ประกอบการส่งออกดีขึ้น อีกทั้งเป็นการให้ความร่วมมือกับทางราชการ เป็นการยกระดับผู้ส่งออกให้มีระบบการจัดการและระบบการควบคุมภายในที่ดี และไม่เป็นภาระในการปฏิบัติตามระเบียบของกรมสรรพากร นอกจากนี้เป็นการจัดระดับผู้ส่งออกด้วยตนเอง และเป็นการส่งเสริมเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระหว่างประเทศแสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการส่งออกมีทัศนคติด้านบวกซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของฐิติยา จิยะพงศ์ (2548) เรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ประกอบการในการเข้าสู่หลักเกณฑ์การเป็นผู้ส่งออกของกรมสรรพากรในเขตความรับผิดชอบของสำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 2” พบว่าปัจจัยด้านบวกที่ผู้ประกอบการเห็นว่ามีผลต่อการตัดสินใจยื่นคำขออนุมัติในการเข้าสู่หลักเกณฑ์การเป็นผู้ส่งออกของกรมสรรพากรมากที่สุด 3 อันดับ อันดับแรกคือ เห็นว่าหากได้รับอนุมัติให้เป็นผู้ส่งออกของกรมสรรพากร จะทำให้ได้รับคืนเงินภาษีมูลค่าเพิ่มเร็วขึ้น อันดับสองผู้ประกอบการ

ในแหล่งเดียวกันตัดสินใจยื่นคำขออนุมัติเข้าสู่หลักเกณฑ์ การเป็นผู้ส่งออกของกรมสรรพากร และ
 อันดับสามเห็นว่าไม่เป็นภาระในการปฏิบัติตามระเบียบกรมสรรพากร

ทั้งนี้ในการขออนุมัติการจดทะเบียนเป็นผู้ประกอบการส่งออกที่ดีและผู้ประกอบการ
 ส่งออกขึ้นทะเบียนของกรมสรรพากร ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่ามีความสะดวกเนื่องจากไม่ต้อง
 เดินทางไปรับเช็คคืนเงินภาษีมูลค่าเพิ่มที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขา โดยกรมสรรพากรมีการ
 โอนเงินคืนภาษีมูลค่าเพิ่มเข้าบัญชีของกิจการ และเมื่อสิทธิประโยชน์ที่ได้รับกำหนดระยะเวลา 2
 ปีสิ้นสุดลง ต่างมีความประสงค์ที่จะยื่นคำขอเป็นผู้ประกอบการส่งออกของกรมสรรพากรอีก
 พร้อมทั้งทำให้ได้รับเงินภาษีมูลค่าเพิ่มคืนเร็วภายในเวลาที่กรมสรรพากรกำหนดแสดงให้เห็นว่า
 ผู้ประกอบการส่งออกมีความพึงพอใจในสิทธิประโยชน์ที่ได้รับซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ
 ปรีทัศน์ ตรีอินทอง (2546) เรื่อง “ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ต่อการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม:
 กรณีศึกษา ท่าอากาศยานนานาชาติ จังหวัดเชียงใหม่” พบว่านักท่องเที่ยวพึงพอใจ 4 ประการคือ
 1) การให้บริการของเจ้าหน้าที่ในด้านการให้บริการ 2) ความพึงพอใจความรู้ความสามารถของ
 เจ้าหน้าที่ในด้านการให้คำแนะนำที่เข้าใจง่าย มีความชัดเจนแม่นยำในข้อกฎหมายที่ใช้อย่างถูกต้อง
 จากเจ้าหน้าที่ 3) ความพึงพอใจด้านความรวดเร็วในการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มแก่นักท่องเที่ยว 4)
 ความพึงพอใจในด้านประชาสัมพันธ์ที่กรมสรรพากรจัดทำเผยแพร่ให้สาระความรู้ที่เข้าใจง่าย

อย่างไรก็ตามผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่า สิทธิประโยชน์ที่ได้รับกำหนดระยะเวลา
 2 ปี สั้นไป ขณะเดียวกันคุณสมบัติและเงื่อนไขที่กำหนดมีจำนวนมากเกินไปแสดงให้เห็นว่า
 ผู้ประกอบการส่งออกมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการขึ้นทะเบียนและใช้สิทธิประโยชน์ที่สอดคล้องกับ
 รุติยา จิยะพงศ์ (2548) ที่ได้ศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ประกอบการในการเข้าสู่
 หลักเกณฑ์การเป็นผู้ส่งออกของกรมสรรพากร ในเขตความรับผิดชอบของสำนักงานสรรพากร
 พื้นที่เชียงใหม่ 2” พบว่าปัจจัยด้านลบที่ผู้ประกอบการเห็นว่ามีผลต่อการตัดสินใจยื่นคำขออนุมัติ
 ในการเข้าสู่หลักเกณฑ์การเป็นผู้ส่งออกของกรมสรรพากรมากที่สุด 4 อันดับ อันดับแรกคือ
 ระเบียบกรมสรรพากรมีความยุ่งยากในการปฏิบัติ อันดับสอง เห็นว่าจะเป็นการเพิ่มภาระในการ
 ทำเอกสาร อันดับสาม เป็นเพราะกิจการมีการส่งสินค้าไปต่างประเทศในสัดส่วนที่น้อยกว่าร้อยละ
 ห้าสิบของยอดขายรวม อันดับสี่ การประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข่าวสารของทางราชการยังไม่ทั่วถึง

ผลที่ได้จากการศึกษาข้างต้น เป็นการศึกษาจากผู้ส่งออกที่จดทะเบียนเป็นผู้ประกอบการ
 ส่งออกที่ดีและผู้ประกอบการส่งออกขึ้นทะเบียนของกรมสรรพากรเท่านั้น ส่วนผู้ประกอบการ
 ส่งออกที่เหลือส่วนใหญ่ ที่ยังไม่ได้เข้ามาจดทะเบียนเป็นผู้ประกอบการส่งออกของกรมสรรพากร
 มีทั้งที่มีคุณสมบัติ และไม่มีคุณสมบัติตามเงื่อนไขที่กรมสรรพากรกำหนดไว้ จึงเป็นที่น่าสนใจ

ศึกษาต่อไปว่า ยังมีอีกกี่รายและเพราะเหตุใดผู้ประกอบการส่งออกดังกล่าวถึงไม่เข้ามาจดทะเบียนเป็นผู้ส่งออกของกรมสรรพากรต่างๆที่ได้รับสิทธิประโยชน์จากกรมสรรพากร

ข้อค้นพบ

การศึกษาความคิดเห็นของผู้ส่งออกในจังหวัดเชียงใหม่ต่อการเป็นผู้ประกอบการส่งออกที่ดีและผู้ประกอบการส่งออกขึ้นทะเบียนของกรมสรรพากร พบว่า ผู้ประกอบการได้รับความสะดวกเนื่องจากไม่ต้องเดินทางไปที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขาโดยมีกร โอนเงินคืนภาษีมูลค่าเพิ่มเข้าบัญชีของกิจการโดยตรง และเมื่อสิทธิประโยชน์ที่ได้รับกำหนดระยะเวลา 2 ปี สิ้นสุดลงต่างมีความประสงค์ที่จะยื่นคำร้องขอเป็นผู้ประกอบการส่งออกของกรมสรรพากรอีก ส่วนปัญหาเกี่ยวกับการใช้สิทธิประโยชน์ คือมีปัญหาเกี่ยวกับระยะเวลาที่ได้รับสิทธิประโยชน์สั้นไป รวมทั้งคุณสมบัติและเงื่อนไขที่กำหนดมีจำนวนมากเกินไป

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาความคิดเห็นของผู้ส่งออกในจังหวัดเชียงใหม่ต่อการเป็นผู้ประกอบการส่งออกที่ดีและผู้ประกอบการส่งออกขึ้นทะเบียนของกรมสรรพากร ทำให้ทราบถึงปัญหาและข้อเสนอแนะที่สำคัญหลายประการ ซึ่งผู้ศึกษาได้รวบรวมและนำมาเป็นข้อเสนอแนะ เพื่ออาจเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงแก้ไขให้เกิดประสิทธิภาพโดยรวมได้ ดังต่อไปนี้

1. กรมสรรพากรควรพิจารณาปรับลดคุณสมบัติและเงื่อนไข เพื่อเป็นการจูงใจให้ผู้ส่งออกสนใจเป็นผู้ประกอบการส่งออกที่ดีและผู้ประกอบการส่งออกขึ้นทะเบียนมากขึ้น
2. ปรับปรุงการปฏิบัติงานให้เกิดความรวดเร็ว เช่น ลดขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ซ้ำซ้อนของเจ้าหน้าที่กรมสรรพากรให้สั้นลง เพื่อให้การทำงานสะดวกรวดเร็วขึ้น อีกทั้งช่วยเกิดความประทับใจแก่ผู้มาติดต่อ
3. ควรมีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องให้ผู้ประกอบการมีความเข้าใจ และเห็นถึงประโยชน์ในการเป็นผู้ประกอบการส่งออกที่ดีและผู้ประกอบการส่งออกขึ้นทะเบียนของกรมสรรพากร
4. ควรมีการอบรมให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เจ้าหน้าที่มีความรู้ และสามารถให้คำแนะนำที่ถูกต้องแก่ผู้ประกอบการได้
5. เนื่องจากผู้ประกอบการเห็นว่าระยะเวลาการให้สิทธิประโยชน์ที่ได้รับกำหนดระยะเวลา 2 ปีสั้นไป จึงควรมีการขยายระยะเวลาการให้สิทธิประโยชน์แก่ผู้ประกอบการให้มาก

ขึ้นเพื่อเป็นจูงใจให้ผู้ประกอบการส่งออกสนใจเป็นผู้ประกอบการส่งออกที่ดีและผู้ประกอบการส่งออก
ขึ้นทะเบียนของกรมสรรพากร

6. ควรเพิ่มสิทธิประโยชน์อื่นให้แก่ผู้ประกอบการส่งออกที่ดีและผู้ประกอบการส่งออก
ขึ้นทะเบียนของกรมสรรพากร เช่นยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มในการนำเข้าเครื่องจักร อุปกรณ์ หรือ
ลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล เป็นต้น

ข้อจำกัดในการศึกษา

ในการครั้งนี้มุ่งศึกษาความคิดเห็นของผู้ส่งออกในจังหวัดเชียงใหม่ต่อการเป็น
ผู้ประกอบการส่งออกที่ดีและผู้ประกอบการส่งออกขึ้นทะเบียนของกรมสรรพากร โดยศึกษา
เฉพาะผู้ส่งออกในจังหวัดเชียงใหม่เท่านั้น จึงเป็นที่น่าสนใจที่จะขยายผลการศึกษาไปยังจังหวัด
อื่นที่มีผู้ส่งออกเป็นจำนวนมากเช่น เขตนิคมอุตสาหกรรมในจังหวัดลำพูน